

den ringe Udnyttelse, foretages der i Ly af den praktisk talt frie Udstykningsret stadig i vidt Omfang og oftest i rent spekulationsmæssigt Øjemed Udstykninger paa helt nye Omraader, i mange Tilfælde paa tværs af rimelige byplanmæssige og samfundsøkonomiske Hensyn. Den kvantitativt mangelfulde Udnyttelse af de Omraader, der ved Investeringer af dyre tekniske Anlæg er gjort byggemodne, driver Grundprisen paa de resterende, ledige Arealer inden for Omraaderne i Vejret, idet Prisen belastes med Rentetab, afholdte Skatter, Afgifter o. s. v. Følgen heraf er, at Køberne søger hen til billigere og ofte i Forhold til Byudviklingen daarligt beliggende Byggegrunde, d. v. s. de nye Udstykninger, hvis Pris dog kun tilsyneladende er billigere, idet det med Sikkerhed kan paaregnes, at de vil blive mindst lige saa daarligt udnyttede som de ældre, og at Udgifterne til Vejanlæg, Kloak o. s. v. derfor kommer til at hvile tungere paa den enkelte Køber eller Lejer, der her — som altid — i sidste Instans maa bære disse Byrder.

Det anføres dernæst, at Byplans-, Bygnings-, Vandløbs- og Landbrugslovgivningen m. v. ikke danner tilstrækkeligt Bolværk mod den stedfindende uheldige Udvikling af de bymæssige Bebyggelser, og at det offentlige Jordkøb heller ikke kan sikre en hensigtsmæssig Byggeudvikling, hvilket der anføres en nærmere Begrundelse for. Regeringen har derfor anset det for nødvendigt, at Lovgivningsmagten nu griber regulerende ind. „Der kan herved ogsaa henvises til de Henvendelser, som Ministeriet har modtaget fra *Københavns Amsraad* og *Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber*, hvilke Henvendelser er optrykt som Bilag I og 2. Ved Lovforslaget tilsigtes det kun at tilvejebringe Hjemmel for hurtigt at fastlægge Rammerne for den bymæssige Udvikling, medens den nærmere Regulering af Bebyggelsen indenfor de afstukne Rammer maa ordnes gennem Byplan- og Bygningsvedtægter.

Forslaget har været forelagt Den danske Købstadforening, De samvirkende Sogneraadforeninger i Danmark, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, Amsraadsforeningen i Danmark og Københavns Magistrat, der alle har fundet Forslaget paakrævet og i Princippet har tiltraadt det. Amsraadsforeningen har dog ment, at der bør sikres Kommunerne en større Medvirken; dette Ønske har Ministeriet søgt imødekommet ved Bestemmelsen i § 11, hvorefter Byplannævnet, der — bortset fra Formanden og Byplanlaboratoriets Repræsentant — bestaar af Repræsentanter for Kommunerne, gøres til raadgivende Organ for Ministeren ved Lovens Administration.